

1. Інформаційно-аналітична довідка про результати опитування щодо стану використання технологій дистанційного навчання у закладах вищої освіти України: Державна служба якості освіти України, 2020.

2. Олешко А. А., Бондаренко С. М. Удосконалення системи дистанційного навчання у вищій школі в умовах пандемії covid-19. *Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. «Проблеми інтеграції освіти, науки та бізнесу в умовах глобалізації» : тези доповідей, 10 листопада 2020 р.* Київ : КНУТД, 2020. С. 78 – 79.

*Канд. екон. наук, доцент кафедри
менеджменту, публічного управління та
HR-технологій **І. В. Волохова**,
канд. екон. наук, доцент кафедри
маркетингу, комерційної діяльності та
економічної теорії **В. А. Волохов***

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Сучасний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій піднімає дистанційне навчання на новий якісний рівень, що дає змогу наближувати ефект прямого спілкування між викладачем і здобувачем, який завжди був перевагою традиційного навчання. Переважно саме сучасні технологічні та освітні можливості сприяли стрімкому розвитку дистанційної освіти в останні десятиліття.

Сучасний ринок освітніх послуг потребує вдосконалення та впровадження найновітніших і науково обґрунтованих форм організації навчання. Головним завданням у процесі професійного навчання стає саморозкриття творчого потенціалу особистості та розширення її пізнавальних можливостей у самостійному процесі оволодіння теоретичними розробками та практичними навичками.

Самостійну роботу розглядають як одну з основних форм організації навчального процесу для підготовки висококваліфікованих і конкурентоспроможних фахівців у навчальних закладах. Сучасний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій дає потужний поштовх новому етапу

розвитку дистанційного навчання. Ця форма навчання має давню історію, тісно пов'язану з розвитком комунікаційних засобів та інформаційних технологій.

Сучасна освіта все більше орієнтується на самостійне вивчення більшості предметних дисциплін, самостійну роботу здобувачів із навчальним матеріалом. Аудиторні заняття при цьому відіграють лише допоміжну роль. Це підкреслює необхідність педагогічного забезпечення самостійної роботи здобувачів.

На нашу думку, слід розробити таку систему педагогічного забезпечення, яка б включала самостійну роботу здобувачів як структуру, що професійно орієнтує, системно і цілеспрямовано регламентує їхню діяльність, при цьому не стримуючи, а розвиваючи їхню творчість і пізнавальну активність.

Основою дистанційного навчання стає особистісно орієнтована, диференційована освіта, а дидактичні принципи базовані на єдності освітньої, виховної та розвивальної функцій навчання, систематичності та послідовності, поєднанні теорії та практики, індивідуалізації, багаторівневості, варіативності, регіоналізації та інтегрованості [1, 2].

Головною характеристикою дистанційного навчання є його багатосередовищність. Така форма освіти спрямована на задоволення різних потреб здобувачів під час проведення навчальних курсів. Оскільки дистанційне навчання базовано на самостійному вивченні матеріалу, увесь навчальний процес має бути організований так, щоб забезпечити ефективне керівництво та підтримку самостійної роботи здобувачів.

Самостійна робота здобувачів має низку переваг в умовах дистанційного навчання: гнучкість (можливість займатися у зручний для себе час, у зручному місці та зручному темпі); модульність (в основі програм дистанційного навчання закладена модульна система); паралельність (суміщення основної професійної діяльності та навчання); асинхронність (у процесі навчання здобувач і викладач можуть працювати за зручним для кожного розкладом).

Отже, саме індивідуальна траєкторія навчання, закладена в основу самостійної роботи здобувачів, за якою кожен учасник може планувати

навчання самостійно, максимально адаптуючи його до себе, підвищує значущість і вагомість дистанційної освіти в умовах викликів і загроз сьогодення.

1. Биков В. Ю. Дистанційна освіта: актуальність, особливості і принципи побудови, шляхи розвитку та сфера застосування: монографія /Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби і технології. Київ: Атіка, 2005. 252 с.

2. Фальштинська Ю. В. Функції викладача в системі дистанційної освіти. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. Зб. наук. пр.* Київ-Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2016. Вип. 45. С. 348-351.

*Д-р екон. наук, професор кафедри
менеджменту, публічного управління
та HR-технологій О. Г. Дейнека,
здобувач вищої освіти другого
(магістерського) рівня
гр. 217-ПУА-Д23 В. В. Котик*

Український державний університет залізничного транспорту (м. Харків)

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Освіта у ЗВО України в дистанційному форматі є реальною необхідністю в умовах воєнних дій і постійних збройних обстрілів населених пунктів, в першу чергу великих міст країни. ЗВО постійно шукають варіанти поліпшення процесу отримання знань і набуття основ нової професії майбутніми фахівцями.

Доцільно зупинитися на перевагах і недоліках дистанційної освіти. Це стало можливим завдяки аналізу обставин, виявлених у роботі провідних університетів України за останні роки. До переваг віднесено:

1. Можливість удосконалення навичок роботи з різними ресурсами.
2. Відсутність термінів часу та фінансових витрат щодо присутності на заняттях.
3. Можливість використання навчальної та наукової літератури на платформі MOODLE.
4. Відсутність дрес-коду (присутність на заняттях у вільному одязі).